

Zulümlere karşı dua (Elçilerin işleri 4:23-31)

Tanrı yaşıyor. O kendi işini yapıyor. Tanrı'nın işi sadece İsa Mesih aracılığıyla tamamlanabilir. Tanrı bize imanımız olarak din değil İsa Mesih'i verdi. Biz İsa Mesih'e inandığımız için aklanıp Tanrı'nın çocukları olduk. Ama bazı insanlar sürekli kendi dini inancına göre kendi doğruluğunu göstermeye çalışıyorlar. Öyle insanlar Kutsal Yasa'yı yerine getirmeye çalışarak yoldan sapmış olan Ferisiler gibi sonunda mahvolmak zorundalar.

Tanrı insanın dış görünüşüne bakmaz. Onun içinde Tanrı'nın doğruluğunun olup olmadığını bakar. Tanrı'nın doğruluğuna sahip olmak için biz İsa Mesih'e inanmalıyız. Kutsal Kitap bize 'İsa'yı yiye, İsa'yı için, İsa'yı giyinin!' der. Bunun anlamı 'Tanrı'nın doğruluğuna sahip olun' oluyor. Kendi inancına göre kendisi doğru olduğunu düşünen insanlar Tanrı'dan gitgide uzaklaşmak zorundalar. Her ne kadar harika bir düşünce varsada bu bedenden kaynaklanmışsa sonuçta Tanrı'ya düşman olur. Tanrı'nın bizden istediği İsa Mesih'te lütuf almamızdır.

Tanrı görünmez Tanrı'dır. O zaman biz ne yaparsak Tanrı'yı severek arayabiliriz? Tanrı'nın sözünü severek aramak lazım. Yuhanna 1:1 "Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı" diye söyledi. Tanrı'yı arıyan kişi nasıl Tanrı'nın sözünü ihmal edebilir, Tanrı'nın sözüne saygı gösteren kişi nasıl Kutsal Ruh'u dışlayabilir? Bu nedenle biz Kutsal Kitaba saygı göstererek Kutsal Kitap'taki Tanrı'nın sözüne itaat etmeliyiz.

Kutsal Kitaba göre yaşamaya çalışanların zulüm edilmeleri garip bir şey değildir. İsa "Benim yüzümden insanlar size sövüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size! Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler" (Matta 5:11-12) diye söyledi. Ve O "Dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunu bilin" (Yuhanna 15:18) diye söyledi.

Şimdiye kadar bu dünyada yaşamış olanların sayısına göre Mesihçilerin sayısı çok azdır. Ve hatta Kutsal Kitabın sözünü yerine getirerek gerçek iman hayatını sürdürmüş olanların sayısı çok azdır. Dolayısıyla az kişinin çok kişi tarafından zulüm edilmesi garip bir şey değildir. Mesihçileri zulüm edenler şimdi de dünyanın her yerde vardır. Hatta zulüm gitgide artacaktır. Biri eğer birinci dirilişle ilgili umuda sahipse zulümden kaçmaya çalışmamalı, tersine 'başım kesilirse kesilsin' diye her zaman hazır olmalıdır (Vahiy 20:4).

Yeruşalim'deki öğrenciler zulüm edildiği zaman şöyle dua ettiler: "Gerçekten de Hirodes ile Pontius Pilatus, bu kentte İsrail halkı ve öteki uluslarla birlikte senin meshettiğin kutsal Kulun İsa'ya karşı bir araya geldiler. Senin kendi gücün ve isteğinle önceden kararlaştırdığın her şeyi gerçekleştirdiler. Ve şimdi ya Rab, onların savurduğu tehditlere bak! Senin sözünü tam bir yüreklilikle duyurmak için biz kullarına güç ver. Kutsal Kulun İsa'nın adıyla hastaları iyileştirmek için, belirtiler ve harikalar yapmak için elini uzat" (Elçilerin işleri 4:27-30).

Zulüm geldiği zaman öğrenciler korkmadılar ve bunların hepsinin Tanrı'nın isteği olduğunu kabul ettiler. Ve Tanrı'nın isteğinin kendilerinde gerçekleşmesi için Tanrı'nın sözünü sınımsız tuttular. Tanrı sözünün güçlerinin görünmesi için yalvardılar. Zulüm edilerek Tanrı sözünü tecrübe etmemesinin ne kadar boş olduğunu iyice biliyorlardı. Biz de aynıyız. Kutsal Kitaba göre imanlı hayatını sürdürürsek Tanrı sözünün gücünü görebiliriz. Bize zulüm eden ne olursa olsun Tanrı'nın vaat etmiş olduğu güç aracılığıyla Tanrı sözünün gerçek olduğunu görebiliriz. Zulüm edildiğimiz zaman ne kaçmalı nede korkup saklanmalıyız,

tersine ileriye doğru yürümeliyiz.

Zulümlere karşı cesaretli olmalıyız. Bunun için imanımız Kutsal Kitaba uymalıdır. Tanrı'nın sözünü aldığımız zaman ruhumuza almalıyız. Tanrı'nın sözü içimizde esin olmalıdır. Söz içimizde kaybolmamalıdır, bize egemen olup bizi yönlendirmelidir.

Tanrı'nın sözünün esiniyle birlikte bizde mutlaka olması gereken şey İsa kanının esinidir. Kanın esini yoksa 'ben şöyle yaparsam belki lanet alabilirim' diye sürekli korkar. Biz aslında lanetlenmesi gereken günahkârlardık ama İsa yerimize lanetlendiği için artık Tanrı'nın sevgisini alıyoruz. Biz eylemlerimiz değil Tanrı'nın Mesih'te sağladığı lütuf sayesinde bu bereketi alıyoruz.

Kanın esine sahip olanlar kendilerin İsa'nın kanının başarısıyla bağışlandığına, aklandığına inandığı için cesur olacaklar. İblis 'ben senin işlediğin günahını biliyorum. Sen günahkârsın' diye sürekli bizi suçlar. Ama biz 'ben günahımdan bağışlandım. Ben aklandım' diye cesur bir şekilde ısrar edebilmeliyiz. Duamızı iletmek için de bu iman gereklidir. 'Benim çok günahım var. Acaba duamı işitecek midir' diye düşünürsek duamızı iletemeyiz.

Kaçırmamak gereken bir şey daha var. Bu Ruh'un esinidir. Kutsal Ruh bize geldiği için artık Ruh'un içimizde çalışabilmesini sağlamamız gerekir. Ruh'un esinini almış olanlarda çeşit çeşit armağanlar ve güçler görünecekler (1.Korintililer 12:7-10). Kişi eğer kendi yararı için Tanrı'yı kullanmaya çalışırsa sonuçta Tanrı'nın düşmanı olacaktır. Ama tersine Tanrı'nın isteğine kendisini adarsa Tanrı onu yetiştirecektir.

Zulüm artıkça biz daha çok Tanrı'nın sözüyle dolu olmalıyız, daha çok İsa'nın kaniyle dolu olmalıyız, daha çok Kutsal Ruh'la dolu olmalıyız. Yaşam veren ruhtur beden değildir (Yuhanna 6:63). Sadece beden için değil ruh için Tanrı'dan yardım istemelidir. Kendisi ruhsal olarak beyaz kaftan giymiş olduğunu kabul ederek cesur olmalıdır (Vahiy 7:14). Zulümden dolayı kiliseden ayrılmak kendi ruh için iyi seçenek değildir. Horoz ötmeden önce İsa'yı inkâr etmemelidir. İsa'yı göstermek gerekirken saklanmamak lazım. Zulümler geldikçe ileriye doğru yürümelidir. Güçlü olmak için daha çok dua etmelidir. Kutsal Kitaba benzemelidir. Tanrı'nın sözünün önüne diz çökmelidir.

2015. 5. 10. Semone